

[Albrechtsen]

glædelige ved denne ene sag, at her er Det Radikale Venstres holdning ikke udslaggivende. Det er en sjælden situation, men det er da glædeligt, når det tilmed er sådan, at det, det brede flertal er enigt om at få gjort noget ved, er noget fornuftigt. Det kan vi jo ikke sige om skattereformen i almindelighed.

Nu bliver den formodentlig ændret på dette punkt, ikke gennem direkte vedtagelse af det forslag, som foreligger her, men i hvert fald derved, at man hurtigst muligt får ændret reglerne under alle omstændigheder.

Der er grund til at sige SF tak for, at man har fremsat dette lovforslag, som har ført til det resultat.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu tror jeg ikke, at hr. Albrechtsen er sandhedsvidne, hvad skattereformen angår. Den dag hr. Albrechtsen selv har forstået, hvad det går ud på, vil jeg lytte med interesse til hans bemærkninger.

Men jeg synes, det er vigtigt at få slået fast, at den løsning, man har valgt vedrørende børnebidragene, er den løsning, der giver den bedste økonomi dér, hvor barnet er. Den løsning, vi har valgt, giver den af forældrene, som betaler bidraget, fradragsret, mens børnebidraget beskattes hos barnet. Det logiske ville jo være at beskatte det hos den anden forælder, men netop for at give den bedst mulige økonomiske situation – som hovedregel er det jo skattefrit – har man beskattet det hos barnet, og det synes jeg ikke vi skal røre ved.

Det har så givet det psykologiske problem, som jeg også erkendte i min ordførertale, og som vi alle sammen har været opmærksomme på, at disse børn oplever, at deres personfradrag er opbrugt, før det er det hos deres jævnaldrende, som ikke modtager et børnebidrag.

Men lad os lige holde fast i hovedsynspunktet: at vi i stor enighed her i Tinget har vedtaget at behandle disse bidrag sådan, at det giver den bedst mulige økonomi hos den af forældrene, som barnet bor hos.

Thoft (SF):

Jeg vil gerne på forslagsstillernes vegne takke for en mere positiv modtagelse, end jeg havde frygtet.

Jeg bemærkede nuancerne. Hvor VS og Fremskridtspartiet var absolut positive, var der i Socialdemokratiet en betinget positiv holdning, idet jeg dog forstod på hr. Stavad, at selv om han ikke syntes, forslaget var fuldkomment og løste alle problemer, mente han, at dette var det bedste, vi kunne nå til.

Sådan ud fra en slags teknisk-saglig interesse i sagen er jeg lidt ked af, at hr. Stavad ikke beskriver, hvad det er for nogle problemer, der ikke er løst med lovforslaget. Jeg mener, jeg har forsøgt at løse dem, der normalt har ligget i denne debat.

Så bemærkede jeg, at ordføreren for Det Konservative Folkeparti og ordføreren for Venstre og Kristeligt Folkeparti var mere positive end ministeren, og det kan man måske godt forstå, for ministeren havde på forhånd i et svar til mig på et spørgsmål sagt nej. Det er altid svært at tabe ansigt, så jeg tilgiver gerne ministeren. Men jeg bemærkede den absolutte åbning, der var, da hr. Carl Martin Christensen fra Det Konservative Folkeparti sagde, at han nok ville afvise lovforslaget, men håbede at finde en fornuftig løsning i udvalget, for hvis det er muligt at løse problemerne på en anden måde, end SF har gjort det på, er vi da bestemt villige til at se på det i udvalget. Vi har overvejet det meget nøje, det vil jeg gerne understrege, men har ikke fundet en bedre løsning end den, der foreligger her. Kan vi finde en bedre løsning i udvalget, er vi imidlertid bestemt villige til at gå ind for den.

Så bemærkede jeg, at fru Aase Olesen var den ordfører fra medlemskredsen af skattereforpartier, som var mest negativ, idet hun anførte, at det kun er et forståelsesproblem, og at det ville hun gerne være med til at løse. Det har jeg lidt svært ved at se hvordan vi løser med en lovændring. Jeg ved ikke, om fru Aase Olesen ville iværksætte en særlig oplysningskampagne over for de berørte børn og deres forældre, og hvordan det skulle løse de økonomiske problemer, børnene har, når de oplever, at de bliver trukket i kildeskat længe før dem af deres kammerater, som bor hos begge forældre. Hvordan fru Aase Olesen ville løse det problem, forstod jeg ikke helt, men også dette fik jeg en klar fornemmelse af at fru Aase Olesen var villig til at diskutere i udvalget, og det er jeg tilfreds med.